

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2867/2021
07.07.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић, Бранка Станића, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужилаца-проивтужених АА и ББ из ..., ВВ из ... и ГГ из ..., Општина ..., чији је заједнички пуномоћник Горан Јелушић, адвокат из ..., против туженог-противтужиоца ДД из ..., чији је пуномоћник Саша Милинчић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији туженог-противтужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2954/20 од 17.12.2020. године, у седници одржаној 07.07.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог-противтужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2954/20 од 17.12.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог-противтужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2954/20 од 17.12.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Чачку П 523/17 од 14.08.2020. године, ставовима првим, другим, трећим и седмим изреке, обавезан је тужени да тужиоцима као солидарним повериоцима исплати износе са каматом ближе означеном у изреци и да им накнади трошкове поступка од 655.704,00 динара, са каматом од извршности до исплате. Ставом шестим изреке, одбијен је противтужбени захтев туженог-противтужиоца којим је тражио да се обавежу противтужени да му солидарно на име дуга исплате 885.000,00 динара, са каматом од 29.11.2013. године, као дана подношења противтужбе до коначне исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2954/20 од 17.12.2020. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог-противтужиоца и потврђена првостепена пресуда у ставовима првом, другом, трећем, шестом и седмом изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени-противтужилац је изјавио посебну ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка,

погрешне примене материјалног права и прекорачења тужбеног захтева на основу члана 404. ЗПП.

Ценећи испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије у смислу члана 404. став 2. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да из навода ревизије туженог-противтужиоца не произлази да постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, односно правних питања у интересу равноправности грађана, као ни потреба новог тумачења права, а ни неуједначене судске праксе. Стога је, имајући наведено у виду, као и да се у конкретном случају ради о парници ради дуга по усменом договору у којој одлука о основаности тужбеног захтева и примена материјалног права зависе од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају, одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овом спору ради дуга у износу од 5.000 евра и 200.000,00 динара, поднета је 14.10.2013. године, а противтужбом од 02.12.2013. године захтевана је исплата износа од 655.704,00 динара.

Како се тужбом и противтужбом захтева исплата новчаних износа у којима вредност предмета спора из тужбе и противтужбе не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан њиховог подношења, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена према члану 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413., у вези члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић